

LBRIS

We know
books

ANA CALINA GARAȘ

BRODERII ÎN VID

VOL. 2

POETICE ȘI GNOMICE

RĂTĂCITOR

Căldura soarelui parcă topește pământul,
nici un tremur de frunză, parfum de coline,
pietrele gem de căldură.

Șopârlele cu ochii închiși visează să fie
pești,
pisicile se simt orbite de soare.
Un copac rău tratat de timp aruncă o
umbră mângâietoare.

Înaintezi resemnat urmând curbele
drumului
cu o voință surdă, ajungi până la capăt.
Constați că ai greșit calea
nimeni nu știe unde vrei să te duci,
nici tu.

Din foame de destin, avansezi cu
obstinență terifiantă.

Linia veiții nu știi unde te duce,
unde întoarce bănuita cărare, deșirând
pași zadarnici,
când sufletu-i strivit de-o zodie năprasnică.

În drumul vieții ești un călător singuratec.

Călătoria și viața nu-i plăcut s-o parcurgi
singur.

FIRE SPIRITUALE

Învăluită de liniște, m-am rezemat
de un copac, cald încă de dogoarea zilei.
Îi simt catifeaua verde, a mușchiului uscat.

Luna plină de slavă aruncă străluciri de
cositor peste fauna ce povestește
despre taina din înserare
prin țesătura de cântece a Universului
sonor.

Veșmintele par făcute din iarba proaspăt
cosită,
când aerul cald se învoldurează în juru-mi.
Stau, tac și zâmbesc.
Zâmbesc cu fața, zâmbesc cu mintea și
pacea vine, firul ierbii îmi fluieră prin suflet.
Întinderea întunecată țesută-i din fire
spirituale care se caută pentru a se reuni
și unite prefigurează imaginea divină.

Liniștea este cea mai bună religie. AMEN

MĂRUL DE PE MASĂ

Frumos fruct ce ești pământ, apă și soare
înainte de a fi crescut în copac
te găseai în singurătatea din adâncuri,
nenăscut.

Prin ce miracol ai apărut pe-o creangă,
mugure,
ca un răs îngeresc ce se desface
printre frunzele noi, în floare.

Metamorfoze tăcute te-au transfigurat
într-o hrană delicioasă, în seva vieții,
în trupuri pieritoare.

Prin ce taină te reciclezi într-un lanț trofic
fără sfârșit, sub noi lumini?

În univers nimic nu poate fi șters,
nici adăugat.

Acolo te-ai aflat, măr rumen, când ne-am
cunoscut, în stadiul nenăscuți.

Legăți am rămas unul de altul de-a pururi,
din plămadă divină, plămadă.

ZĂMISLITĂ PENTRU TINE

Sub semnul Venerei, născută
în Mai clocotind de floare
și muzică de Dumnezeu cântată,
când și surcelele se-ndrăgostesc.
Într-un nimb de țară, un bulgăre de pământ
și un ciob de soare, au fost fulgerate de
viață.

Aburul trupului s-a ridicat, amestecându-se
cu cel al brazdei abia răscolite,
ca să devin o entitate necesară, pusă în
matca unui destin.

Venii, înscrisă pe chipul zilei
în cântul cucului, pe prundul reavăn,
în concert de primăvară.

Îmi crescură flori sălbatice în coapse,
busuioc în cosiță.

Totul în mine e zbor,
seva prundului pulsează în mine
ceva creștin, ceva păgân.

Vlaga sângelui meu sălbatec,
ceru vifor, îmblânzit în iubire.

M-am zămislit pentru tine,
cu încheieturi subțiri și fierbinți,
cu mâini de îmbrățișare, ochi de ciută
speriată.
Convinge-te că sunt ursita ta.
Oglindește-te în mine.
Fă să cânte viața, oglindindu-te în iubire.

PATIMĂ FĂRĂ PĂCATE

FECIOARĂ,
Evlavia iubirii
Iconică
puternică prin timiditate
și inocență fără ispită.

Fecioară,
aripi de porumbel abia deschise
prinos de frumos,
potir al dragostei mele.

Mărgăritar jinduit
e sânul de fecioară
altar de întâlnire
darul mare se scurge
prin atingere în buzele mele.

Doamne!
născut am fost pentru această
efemeră secundă.